

DŮM ROKU 1979

Tak si ty běhouny střech zase sbal a vypadni!
Zařval.

Pak si přisunul mapu. Ze dna hrnku vyškrábl
lžičkou lógr, procedil mezi zuby a sladkou krvavou
slinu pustil přesně na roh Apolinářské a Na Slupi.

Tím okamžikem v ulicích smog dal by se krájet.
A v lidech vylidněno, naočkováno, přezbrojeno, jen
jakýsi nahý muž lepí se k nahé ženě a zůstává v ní
tak dlouho, dokud se nůž v pochvě neotupí.

A to je všechen křik. Je pět hodin třicet minut
a vysílá stanice Hvězda. V dlouhých vlnách
nepřestává prošlehávat tělem sebevraha i přesto, že
byl mrtvý, už jak dopadl na chodník.